

имя „преториянци“. Той най-много гядалъ да нагызди Римъ съ хубавы храмове, позорища, бани и др. т. Отпо-
лъ той ималъ право, дѣто казвалъ: „Азъ найдохъ Римъ
вырпичень, а го оставямъ мраморень“.

На врѣмя-то на Августа ся показали прочюти рим-
скы поети. Императоръ-тъ и най-вече неговый прия-
тель богатый голѣмецъ Меценатъ щедро награждавали
поеты-ты; а тии за това въ стихове-ты си славили
врѣмя-то Августово. Отъ такывы поеты най-забѣлѣжи-
тели сж: *Виргиний*, (който е написалъ поемж, Енеидж),
и *Ораций*, който е писалъ дребны стихотворения, най-
вече остроумни *саширы*, съ които излекомъ ся при-
мива на суетж-тж, на лакомство-то и на другы-ты
рѣшкы на Римляны-ты.

На онова врѣмя имало единъ историкъ *Тишъ Ли-
вий*; той написалъ голѣмж римскж историж, и отъ не-
овы-ты книги сжизвадени баснословны-ты приказкы
а първы-ты римскы врѣмена.

Тевтобургска гора. Августъ не гядалъ да
ризима новы земи, а залѣгалъ да уварди голѣмы-ты
имскы прѣдѣлы. На негово врѣмя ся подкачила трайнж
орбж на Римляны-ты съ забрутены-ты германскы пле-
ена. Отъ Галлиж римска-та войска прѣминжла на
ѣсиж-тж странж на Рейнъ, и завладѣла еднж чясть отъ
ападны-ты германскы народы. Лични-ти Германци веке
ели да ся сприятелявать съ Римляны-ты, зимали тѣхны
бычяи и влизали въ римскж войнишкж службж.

За римскый намѣстникъ въ западнж Германиж
былъ отрядень нѣкой-си Варъ, чловѣкъ горделивъ и ла-
омъ, който съ притѣсняване-то си раздражнявалъ Гер-
манци-ты. Единъ отъ князове-ты на едно племя Херу-
кы, Арминий или Германъ, който ся отхранилъ въ
имскж войнишкж службж, тайно подбутнжлъ Германци-
ы да ся повдигнжтъ. Варъ съ три отдѣления войскж
гышълъ възъ бунтовници-ты, и беспазливо ся задѣлбалъ
въ темнж-тж Тевтобургскж горж. Тамъ отъ вси страны
летѣли на него Германци-ти, които были скрyти въ
орж-тж. Римляне-ти, ако и да ся бранили юнашкы,